

Overweging 26 maart 2023

Anderhalve week geleden nam ik deel aan een workshop mantra zingen in een klooster van de Dominicanen. Ik had dit nog nooit eerder gedaan en was heel benieuwd hoe ik dit zou ervaren. Ik verwachtte er veel van en ik kan u zeggen, die verwachtingen zijn uitgekomen. Ik ben een onvergetelijke en unieke ervaring rijker. Moest ik daarvoor goed kunnen zingen? Nee, absoluut niet. Mantra zingen doe je vanuit je hart. Dat is voor iedereen weggelegd.

Het thema van de viering vandaag is “Uit je eigen schaduw stappen”. Niet een alledaagse uitdrukking. Maar probeert u zich eens voor te stellen wat het zou zijn als u altijd in uw eigen schaduw zou staan. U zou alleen stappen zetten in die schaduw; binnen de lijntjes van uw schaduw. U zou in uw leven nooit eens een flinke stap hebben gemaakt of het roer omgegooid. Dit is de uitdaging die we tegenkomen in de lezingen van vandaag en die de voorbereidingsgroep van Arsis en ik vandaag centraal willen stellen: “Kunnen we uit onze eigen schaduw stappen?”

Die uitdaging kwamen we zojuist tegen in het opstandingsverhaal van Lazarus. Dit is een verhaal over geloof. Jezus laat in dit verhaal de joden om hem heen én de twee zussen van Lazarus, Marta en Maria, tot geloof komen. Als we het hele evangelie zouden lezen, krijgt Jezus de vraag van zowel Marta als Maria of hij de dood van zijn goede vriend Lazarus niet had kunnen voorkomen. Maar daar gaat het Jezus niet om. Heel omzichtig wil Hij hier de omstanders de eer van God laten ervaren. Heel omzichtig bidt Hij tot zijn Vader en dankt Hem dat Hij altijd wordt verhoord.

Jezus zegt in dit verhaal dat Hij de opstanding en het leven is. Dat is waar dit verhaal over gaat. Geloven wij dat? Niet voor niets lezen we dit verhaal 2 weken voor Pasen. Want ook Jezus was ten tijde van dit opstandingsverhaal van Lazarus op weg naar zijn eigen opstanding. De grot met de overledene en het verwijderen van de steen vóór de grot; we lezen het over 2 weken opnieuw, maar dan in de context van Jezus' eigen opstanding. Het paasverhaal werpt vandaag zijn schaduw vooruit.

“Uit je eigen schaduw stappen”. Dat betekent verandering, een andere weg nemen. Eén manier om dit te verstaan is het komen

tot geloof. De eerste stap die Marta en Maria zetten is het verlaten van hun eigen huis, om Jezus te ontmoeten. In de ontmoetingen met Jezus zetten zij de volgende stappen omdat dan blijkt dat het aanvankelijke geloof in Jezus de Messias nog dieper kan wortelen. Zij zijn er getuige van dat Jezus eer brengt aan zijn Vader én dan hun overleden broer Lazarus laat opstaan en nieuw leven geeft. De twee zussen komen tot geloof.

Maar we kunnen het thema “uit je eigen schaduw stappen” ook verstaan als iets anders gaan doen, anders dan we deden in ons leven tot nog toe. Het visioen van Ezechiël gaat over een droom, waarin er aanvankelijk weinig leven meer is op aarde, en de mens het verschil kan maken. “Een dal met dorre beenderen; een zee met dode vissen.” Het visioen van Ezechiël zou ook nú geschreven kunnen zijn, zo actueel lijkt het. Kijken we naar de hongerdoek. Wat zien we dan? We zien de aarde; de kunstenaar heeft daar allemaal krantenkoppen op geplakt waaruit blijkt dat het *niet* goed gaat met de aarde. Door verzuring is er steeds minder leven op aarde mogelijk, door vervuiling en overbevissing zijn er steeds minder vissen, en er is op diverse plaatsen in de wereld oorlog.

Wat ik zo mooi vind aan de hongerdoek is dat de kunstenaar het lot van de aarde in handen heeft gelegd van twee handen. Twee verschillende handen, die ik niet meer zie als de handen van de Schepper maar als handen van de mensheid. Met andere woorden: het lot van de aarde hangt van óns af.

In het visioen van Ezechiël lezen we even verder dat het leven is teruggekeerd op aarde. Maar wij weten allemaal dat wij daar wat voor moeten doen om dat mogelijk te maken. Als ik denk aan de visstand zie ik voor me de vistrap in de Grift, niet ver van hier. Die is gemaakt door mensenhanden, net als op veel andere plaatsen waar we tegenwoordig vistrappen mogen aanschouwen. Maar ook het feit dat er tegenwoordig minder vervuiling op de rivieren wordt geloosd, is essentieel voor het herstel van het leven in de rivieren. Er zwemmen weer vissen die er enkele decennia terug niet meer waren.

Maar we zijn er nog niet, er zijn uitdagingen te over. En daarvoor zullen wij moeten veranderen, wijzelf. Veranderingen in ons leefpatroon, veranderingen in onze voor- en achtertuin,

veranderingen in de buurt waar we wonen, de aarde heeft het nodig.

Ook in onze persoonlijke ontwikkeling kunnen we af en toe nieuwe stappen zetten. Af en toe herboren worden kan heel heilzaam zijn. Een cursus gaan volgen, koffie zetten voor de hele straat, vult u maar in! Mantra zingen, heeft u dat wel eens gedaan? Ik kan het u van harte aanbevelen.

Door uit je eigen schaduw te stappen, creëer je ruimte voor licht daar waar het nog niet was. Je laat ergens nieuw licht schijnen, licht voor leven. Hoe kan de wereld er uit gaan zien als we eens een stap zetten op een voor ons ongebaand pad? Durven wij te dromen? Wat is uw droom en welke stap zou u willen zetten?
Amen

.....

Mocht u uw droom willen vasthouden dan wil ik u van harte uitnodigen om die aan het einde van de viering op te schrijven en op te hangen in de 40-dagen boom. U begrijpt, uw naam hoeft u niet te vermelden. U doet dit voor u zelf.